

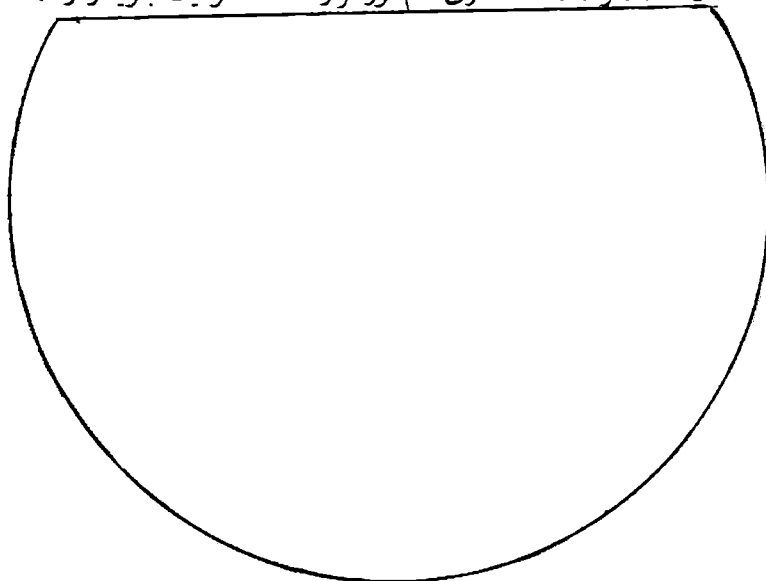
زانستی خۆناسین ده بینه راپهرت

نوبره ی : ریحینالد وایلد

خاوه فی نووسراوانی "ته ندروستی ونه خووشی وزانستی خۆناسین و
"خۆدانا بیه له چاوی زانستی خۆناسین و" وهس تر

کوردی نووسی : ساکرفتاح

- ده ته وی خۆت بناسیت ؟
- ده ته وی له ژبانی روژانه تدا که لک له زانستی خۆناسین وه ربگرت ؟
- ده ته وی بزانت هوشی شارراوه چۆن ده که ویه گهر ؟
- به پهرۆشه وه به ژبانیکی خووشی وا رابویریت که شایانی خۆت بی ؟
- به ته نگه وه بیت که سایه تیه کی ناوازه بو خۆت بهینته بوون ؟
- ته گهر ته مانته ده وی ته م نووسراوه ، تا ده توانیت بخۆنه ره وه .



پوختەى بەش

- ۱ - ئەو خراپە كە ھەموو سۆزلىك بەرپەست بىكرى . چونكە سوز ، ئەو ھىزىيە كە پال بە ژىنەو دەنى . لەو ھىشدا ، لە سۆزگەرە تر نى .
- ۲ - بەلام ناشى سۆز بەرەللابكرى . پيوستە ھەستەكان بەدەست ھوشەو ھىت ، باشىش ئاراستەيان بىكات .
- ۳ - دەنى ئامانجان ئەو ھى ، كە بە رۆشنى بىرىكەبنەو ، ھەرەھا برپارىش بەدەين كە بۆچ ئامانجىك رەنج بەدەين لە ژانمان دا ، ئەو ھىش بۆ ئەمەى كە بە سۆزلىكى بەتېنى تاسەرەو ئەو فرمانانانەى لەسەرمانن بەجىيان بېئىن .
- ۴ - ئاى خۇمان بىكەبنە بەندە ، بۆ ھىچ سۆزلىك . لە توانايان دا ھەبە كە جۆرە سۆزلىكى تايەنى بۆ خۇمان پەرورەدە بىكەين ، ھەرەك ئەو ھى كە جۆرە دۆستىكى تايەنى بۆ خۇمان پەرورەدە دەكەين .
- ۵ - بە چاكتىن سۆزەو بڑى . چونكە ئىمە وا دادەمزرېئىن و گەشەدەكەين ، كە ھەست دەكەين دادەمزرېئىن و گەشەدەكەين .

ھىزى وىستن بەلاى زانستى خۇناسىنەو ،
ئاخۇ دەتوانىت برپارى ئىياز بەدەيت ؟
(۴)

لەم بەشەدا . دەست دەكەين بە لى دوانى رووى سى يەمى ژيانى ھوش : «ھىزى وىستن» . مەبەسان لە «ھىزى وىستن» ئەو كەدەو بەبە ، كە بەھوى ئەو ھەو ، ھوش ، يەكلىك لە دوو ياخود سى فرمان ھەلدە بڑى ، بۆ ئەمەى لە پاش دا ئەو فرمانەى ھەلى بڑاردوو جى بەجىيان بىكات ، ئايا زانستى خۇناسىن ، چى لى باردا ھەبە ، كە پىشكەشى بىكات بۆ كەلكى بابەنى «وىستن» ؟

زۆر كەس لەبابەت «وىستن» ھەو دەدوئىن ، وەك بە تەواو ھى لە سوروشتى مەرفاھەتى ئاسانى بەو دەورنى ، واى سەبەدەكەن . كەچى لە راستى دا ، «وىستن» شتىكى سوروشتى بە ، وەك بىر كەدەو ھەو دەروون .

ھوش بۆ ئەو دەورەست كراو ، كە بىھوى و ئىيازىكات .

من ئەمە بۆيە دەئىم ، چونكە زۆر نووسراو ھەبە ، بايەخى داو ھەبە ھەموو جۆرە مەشقىكى ئەندىشەنى ، كە پىشنىياز كراو بۆ شاگردان ، قىرى بەھىز كەردنى وىستىيان دەكات .

بۆئىنە ، لە شاگرد داو ھەكەردى : گەلۆلە موو بەكى لوول دراو ، تىك بەداو . بئالوزىنى ، تا ، تالەكانى لەبەك دەتاللىن و گرىيان تى دەكەوى . پاشان لى داو ھەكەردى : بە نەرمى و ئارامەو ، ئەو تالە ئالوزاوانە لە بەك جوى بىكانەو ، گرى كۆپرەكانىان بىكانەو ھەو گەلۆلە موو ھەكە بە رىك وىتىكى ، وەك خوى لى بىكانەو . ئەمەش كەم روونادات ، كە لەو جۆرە نووسراوانەدا ، ھەندى مەشقت چاوپى بىكەوى ، كە لە شاگرد داو ابىكات «ھەندى نۆك» بختە ناو شووشەبەكەو بۆئەمەى پاشە جار ، بە ئارامىكى وەك ئارامى ئەبىوئى پىغەمبەرەو ، دەنگ بە دەنگ ، نۆكەكان لە شووشەكان دەبېئىن و بىائىزىرى و بەراوردىان بىكات . ئەم جۆرە مەشقاھە ، رەنگە رامان بېئىن بە ئارام گرتەو ، بەلام كەم بەكارمان دىن لە بەھىز كەردنى «وىستن» دا . لە كۆرى «وىستن» دا ، وا چاكتە ، پىاو خوى لە كارەسانى ژيان و رووداوى پەسەنددا رابېئىن . چونكە رووداوى ژيان ، بۆ پەرورەدە كەردنى «وىستن» بەكەلك ترە ، لە مەشقى خۆ ھەلبەست و دوور لە رووداوى ژيانەو . چونكە ئىمە لە ھەموو رۆژنىكى ژانمان دا ، «وىستن» بەكار دەھىن . ھىچ رۆژنىك نى ، برپار نەدەين لەسەر شتىك لە برىقى شتىكى تر . ھىچ رۆژنىك نى ئەمە بە ھەزار جارىان پتر نەبىئىن . ئىمە چونكە بەوانەو راپاھاتوئىن ، پى نازانىن كە ئەوانەش ، ھەمووئىان ، برىتىن لە جۆرە : «وىستن» بىك .

ئىمە بىر لە «وىستن» ى خۇمان ناكەبنەو ، ئەو كاتە نەنى كە خۇمان لە ئىستىكى وادا بىئىن ، كە ناچار بىن دەست بىكەين بە «ھەلبىزاردن» نىكى گەرەو سامناك ، بەلام ژيانى رۆژانەى ئاساپان ، ھەلى وامان بۆ ھەل دەخات ، كە بتوانىن لەو رووداو ھەبە «وىستن» ەكەمان مەشقى پى بىكەين .

راستی به کی تریش ههیه ، ئەویش ئەوهیه که «ویستن» یاخود «خواست» شتیکی مروفایهتی به . گیان له بهر ، تا ئەندازه بهک بیرده کاتهوه ، ئی گومان ههست به شتی ش دهکات . بهلام وا دهرده کهوی ، که هیزی خواستی نهیت . یاخود هیزیکی خواستی کهمی ههیت ، ههندی هوی وا دینه پیشهوه ، که پالی پیوهدهنی بو فرمان بینن . تهنا بهت مندالیش ، هیزیکی خواستی زور کم نهی ، نهی . بهلام که دهگهینه تافی پیاوهی ، وامان لی دی ، که بتوانن خواستیکی تهواو به کاربهینن ، که نهگه ر بمانهوی ، ده توانن به هوی ئەوهوه ، زال بین به سهر ئەو جوش و خروشانهدا که ده مان بزویتن ، ههروهه ده توانن به سایه ی نیکو شانیکی کهمی خواستهوه ، ئەو رینگایه هه لیبزترین که ده مان بات بو فرمان کردن . چون ده توانن هیزی ویستی خومان گه شه پی بکهین ؟ وه رام ئەوهیه : پیوسته مه شی پی بکهین ، بیخهینه گه ر ، ههتا خواسته کهت بجهینه گه رو مه شی پی بکهیت ، ئەوهنده گه شه ده کات و بهری لی وه رده گرت ، هه سزه کهوتیک له کۆری خواست دا ، دهست بکهوی ، سه رکهوتنی دوای ئەو سووک ترو ئاسان تر پیک دی .

ئهمه ییش ئەوه ناگه یینی هه رچهند گه رو گرتیک بیته پیشهوه بام پر و پوو چی ش ئی ، ئیمه هه موو هیزه گه و ره کانی خواستی به رام بهر بوه ستین . نه ! ناشی ئەوه بکهین ! به لکو ده نی بو هه ر کهینه و بهینه به ، ئەوهنده ی ئەندازه ی خوی ، خواستی تیدا به کاربهینن . ئەو پیاوه ی له چایخانه یه کدا داده نی شی و تا ده مینکی پینچ و وردیله ی ، هه ر بیرده کاته و له وه ی ئەم شیرینی بخوایان ئەو شیرینی ، خواسته که ی خوی باش رانا هینی به مه شی به که لکه وه ، به لکو بوی ههیه به م کرده وه یه ی کانی خوی بدوری نی . نانی به یلین که له وه ی هوش ، گه رمه گرم و ته فو هور پیک زور گه و ره له گو ئان دا دوروست بکات . خو خه ریک کردنان به خواسته وه ، له م شیوه به دا ، که په له سامناکی ، به که لکی گه شه کردنی ئەو نایهت ، به لکو به پینچه وانه وه ، ده یینه هوی سه رلی شیواندنی .

ئەو شیرته ی له هه ردوو به شه که ی پیشو دا پیشکه شم کرد ، ئەگه ر فرمانی پی بکری ، له توانای دا ههیه ، کاری خواست زور ئاسان بکات . ئەگه ر توانان ، چاومان رابهینن به ته ماشا کردنی ژان هوه ، له شیوه به کی روون و ئاشکرادا ، ههروهه ها به هوشیکی مه ندانه وه بریاره کا ئمان بدهین له باره ی ئەو ئاوانانه وه که هه لده گرن ره نجیان بو بدهین ، پاشان هه رچی سۆزو ده روونیکیشان ههیه ئاراسته ی ئەوانه مان کرد ، کرده وه ی خواست تا ئەندازه به کی گه و ره له خو یه وه ده یینه کرده وه یه کی سوروشتی شارراه له ناخی هوش دا .

بیر بکه ره وه له وه ی که پی ی ده لئین «کرده وه» . مه به سان له

کرده وه ، ئەوهیه . که جو ره خو راکرتیک و جو ره دامه زراوی به کی تیدا نی . پیاوی خاوه ن کرده وه دو ورو و ده مده می نه . زور جاری وا ههیه ، پیته ده کری بزانی ، له و کاته دا که تی ی که وتوه ، چی ی له دهست ده وه شینه وه .

پیاوی دهس پاک ، هه رگیز ، به بیردا نایهت دزی بکات . لیره دا ، خواسته که ی ، هه ر له خو یه وه . ده که وینه گه ر . ئەو له پینا و ئەوه دا هه یج خوی ماندوو ناکات .

ههروهه ها ئافره تی داوین پاک ، له رینگای داوین پاک به ولاره ، رینگایه کی تری پی ناگه ری . داوین پاک ی ده نووسی به ره ووشت و خو یه وه ، هه رگیز لی نایته وه ، خواسته که یشی وای لی دی که به ئاسانی و ره وانی بو لای پاک یه وه ئاراسته بی ده نی ، ئەوه ، هه مووی ، به و جو ره نی . شکانه وه وه ده نگه ده نگه گوی ی که رکه ر ، به چا که نا زمیری بو ماشینیکی کار و فرمان . ماشینی کارگوزار ، ئەوه به که به شیرینی و نه رمی به وه بکه وینه گه ر . خواستی ئیمه ییش ، ئەو کاته به چاک داده نی ، که به ئاسانی و دامه زراوی به وه بریاری ئەو شتانه بدات ، که به ئاوانه وه یه ، له ده می هه ره چاک و هه ره پاک دا ، بریاریان له سه ر بدات ، ئەم واته یه ش ده مان گه یینه جیگایه کی تر . له پشت هه موو کرده وه به کی خواسته وه ، په ی بردنی ته وای خو مان ههیه ، به خو مان ی ها و تا وه ئەو «خو» به ی که ده مانه وی واین . که واته ، هه ر جار ی ، که وینه سه ر ئەوه ی به کی که له دوو فرمان هه لیبزترین ، پیوسته ئەو تا که بیان هه لیبزترین که له گه ل «خوی ی ها و تا» مان دا ده سازی . جا هه رچهند ، ئەو وینه به ی «خوی ی ها و تا» به مان پر ژان تر بوو ، ئەوهنده کاری خواسته که مان به ئاسانی و ره وانی جی به جی ده نی .

که واته به ره و پیری ژان و برۆره پیشه وه ، که له میشکندا وینه ی ئەو پیاوه ی ده ته وی وه ک ته ووت لی نی ، تیدا جی گه ر بوونی . کاتیکیش که ناچار ده ییت ، شتیکی واهه لیبزترین له ژانته دا که بایه خدارو گرتگ نی ئەو ری به بگه ر ، که له گه ل وینه ی ئاوانه خوازی خو ت دا ، زورتر ریک بکه وی .

وا ئەم نامۆزگاری به گشتی یانه مان پیشکه ش کرد . ئینجا بام هه ندی پیشنیازی نایه تی ییش له بابته به هه یز کردنی خواسته وه پیشکه ش بکهین . له مه ییش ، به ره به چی ئەو مه شقه ، خو هه له به سه و ، دوو له روودا وانه مان دایه وه ، که پیشنیاز کرابوون بو ئەم مه به سه . ئەگه ر ده مانه وی هیزی خواستان به هه یزتر بکهین ، بام دوو بیرو باوه ر هه ن ، تی یان بگه ین و مه شقیشان له سه ر بکهین .

به که میان ئەوه تا : واز له هه ندی ره ووشت و خووی کۆمان بهینن بو ئەمه ی جار به جار یک ، مه شی به خواستان بکهین ، بو وینه ، بام جوش و خروشی دل ، له ژانمان بکهینه ده ره وه ، ته نانهت له و

شوتنانه پشدا که به خراب د... نمیش هەر بۆ ئەمەیه که خواست بەکاربێنن واری بێنن بە خوری باشهوهو بههیزی بکهین . بۆ ویتە ، ئەگەر تۆ ئەوانە بیویت که تووشی جگەرەکیشان بوون ، جاربه جاریک بریاریده . رۆژه که ههمووی جگەرە نهکیشت . ئەمە گونا نیه ، که تۆ جگەرە بکیشت . بەلام وازهینانت له جگەرەکیشان بۆ ماوهیهکی کم ، جلەوی خرۆشی ههناوی خۆت دەداته دەست ، که زۆر جاری وا ههیه سه رکیشت دهکات . له راستیدا ، کردنی فرمانیکی وا ، جاربه جاریک ، ته نیا هەر بۆ ئەمەیه که پێچهوانه ی رهووشت و خوری خۆمان بچوولێنهوه ، رینگایهکی راست و دوروسته بۆ بههیزکردنی خواستمان .

بیروباوهری دووه میشت ئەودیه : که پێویسته ئەسه رمان سستی نهکەین له بهجی هینانی ئەو بریارانهدا که خواست دهیاندا : باش نیه ، له دوا ی بریاردان ، بهجی هینان ، زۆر دوابکهوی نایێ ماوه بدهیت ، ئەمەلی یان خرۆشی دل . بکهونه ناوهند «خواست» و «جی بهجی کردنی خواست» هوه . له راستیدا جیاوازی ههیه ، له ناوهند ئەوهدا که بیرتک له هۆشتدا پێک بهێنی و ، پاشان ئەو بیره بیهستی بهوه بهو ناوچاوانهوه له میشکندا ، که دهسه لاتیان ههیه بهسه ر ماسوولکهو ئەندامه کائماندا . بهستنهوه ی بیره که به میشکهوه ، بی گومان ، کردهوهیهکی بههیزترو کاریگه رتره ، ئەو بهستنهوهیه ، له میشکندا ، کاریکی گزنگک دهکات . جا ئەگەر هاتوو ئیمه ههموو خواستیکی خۆمان جی بهجی کرد ، ئەوسا که که رهسته ی هه ره گه و ره و باش ، بۆ ساختانی رهووشتی بلندمان ئاماده کهین .

شتیک ماوه قسه ی لی بکهین . پاش ئەمەیه بهووردی هه موو راستی بهکت خسته پێش چاوی خۆت و ، بریارت دا له سه ر شتیکی وا ، که به لاته وه ، له هه موو باریکه وه چاکترو دوروست تر بوو ، له سه ر قسه ی خۆت برۆو بیه ره سه ر جا ئەگەر له پاش ئەوه ، بۆت ده رکه وت ، که به هه له دا چوویت ، به دلته نگیه وه کاتی خۆت بهخت مه که . جا ئەگەر بۆت روون بووه وه ، که به راستی به هه له دا چوویت و ، له توایشتندا هه یه هه له که ت راست بکه یته وه ، ئەوا چه ندت پی کرا ، ئەو هه له به ت راست بکه ره وه ، به لام ئەگەر هاتوو هه موو شتیکی برابووه وه هه یچ چاره به ک نه ما بوو بۆ راست کردنه وه ی هه له که ت ، ئەوا پێویست ناکات به وه ی سه ری خۆت گێژیکه بت و دلی خۆت پرهنجینی ، بهو بیره ی که ئەمەیه ئیستا ده یزانیته : ئەوسا بترانیابه ، بریاریکی ترت ده دا ، گه لیک پیاوی وا هه بووه ، بهم رهووشته دوا پراره ، خویان سه رگه ردان کردوه . ئەوه کردهوهیهکی هه یچ و پووچه ! نه که بت لیت بوه شیته ! که سه ان تیدا نیه ، هه له ی نه کردنی ، ئەوی له ده ستان دی ئەوه یه که تا ده توانین به پاکیی و

دوروستی بهوه بریاری خۆمان بدهین ، له سنووری ئەو راستیانهدا ، که کاتی بریاردان له به رده ستاندا . تا کو ، ئەگەر له پاشدا هه موو شتیکی گۆررا خرابیی ، بیانوو مان به ده سه ته وه نه مینی خۆمان تاوانبار بکهین . هه رچی به کمان له ده ست هات کردمان . ته نانه ت ، ئەگەر فریشته یش بین ، له وه نده مان زۆر تر لی داوانا کری .

«خواست» یش ، هه ره وه کو بیرو ده روون ، بۆیه کا دوروست کراوه ، که به کاربێتری . دیسانه وه ، بۆیه کا دوروست کراوه ، هه ره وه کو ئەو دووانه ، به نازایه تی و باوه ر به خو کردنی که وه به کاربێتری .

پوخته ی بهش

- ۱ - خواست یاخود ویستن ، کردهوهیهکی سوروشتی به له کردهوه کانی هوش .
- ۲ - خواستی هه که هه موو کردهوه کانی تر ، به وه بههیزده یی ، که بخریته گه رو مه شتی پی بکری .
- ۳ - هه تا ویتیه (ده روونی بی هاوتامان) له ناو میشکاندا باشتر ده ریکه وی ، بۆ ئیمه خواست و نیازکردن له رینگای ئاراسته وه ئاسان تر ده یی .
- ۴ - پێویسته ، بهجی هینانی بریار ، له پاش بریاردان تاویک دوا نه خهین .
- ۵ - ئەگەر ئەوه نده ی له توانایماندا هه یه ، مه ندیی و ژیری خۆمان خسته کار بۆ ئەمەیه چاکترین بریار بدهین ، پێویست ناکات به خه فته به خو دان ، ئەگەر راستی ترمان بۆ ده ریکه وی .

هۆشی ناوه وه

ده ته وی گه ره یی و گه شه بکه ی ؟

(۵)

کردهوه کانی هۆشی ئاگادار ، به هه یچ ره نگی ، هه موو چیره که نه واو ناکات . چه ند زۆره ئەو کردهوانه ی له هۆشی بی ئاگا ، یاخود له هۆشی ناوه وه ماندا ، هۆشیکی بی ئاگا ، یاخود هۆشیکی ناوه وه ی هه یه . دۆزینه وه ی ئەم راستی به ، له بابته هۆشی ناوه وه ، هه ره وه که به شی دووه می ئەم نووسراوه دا گوتمان ، له لایه ن (سیگموند فروید) هوه جی بهجی کراوه . له م چل سألە ی دوا یی به دا ، بۆی لووا ، که بکه ویتە گه ریکی واوه که هه رگیز نه وه ستیته وه . له جیهانی پێش یینی زانستی خو ناسیندا ، تا ده هات گه و ره تری لی ده هات .

ئاخۇ ھۆشى ناوۋە چى ئى؟ دەپ فرمانى چى ئى؟ ئايى واى تەماش بىكەين ، كە برىتىيە لە ھۆشىكى دوۋە مى سەربەخۇ . دەتوانىن بەكورتى بلىين : ھۆشى ناوۋە ، ھەج راستى بەكى ھۆش و ھەست و بىرىك ھەبە ، كە لە ھۆشى ئاگاداردا نەين ، لەناو خۇى دا كۆپى كىرۋەنەتەو ، ھۆشى ناوۋە ، لە راستىدا ، كۆگابەكى گەورەى بىرەورەى بە .

دەتوانىن ، ئى ئەوۋى خۇمان ماندووبىكەين ، زۆر بىرەورەى ، لە ھۆشى ئاگاداردا يادبىكەينەو . بە ئاووردانەو بەكى كەم لە بىردا ، دەتوانم بلىيم دوپى نىوەرۇ چىم خواردوۋە . بەلام ھەندى بىرەورەى ، ھەبە ، زۆر كۆن بوۋە ، بە گران دەدۆزىتەو .

ھەرچەندى خۇم بىكۆتم و رەنج بەدم ، كە بىرم بىكەوئىتەو ، لە مندالىدا ، كە تەمەنم دوو سالان بوۋە ، چىم گوتوۋە ، ياخود چىم كىردوۋە ، بىرم ناكەوئىتەو . لەگەل ئەوۋەيشدا ، ھەج شىكىكان لى رووبىدات لە ژانماندا ، بەتەواۋەنى لە ھۆشماندا وون ئاي .

لە راستىدا ئەوۋر ووداۋانە ھەموويان لە جىھانى بىرەورەى ھۆشى ناوۋەدا كۆدەبەو ، كە دەرگاگەى تەنبا بەھۆى «خواست» ھەو ناكىتەو .

(فرۆيد) ، ئەو بىرەورەى بە سەرەتايى يانەى مندالى بە ، كە دووركەوتوۋنەتەو لەو دىو ھۆشى ناوۋە ، ئەنجامە گىرنگەكانى دۆزىۋنەتەو . چۈنكە ئىمە كە دەست دەكەين بە ژان ، ھۆگرى سەرۋىش و خۇشى بەزىم و رەزىم دەبىن . ياخود بەواتەى (فرۆيد) ، ئىمە كە دەست دەكەين بە ژان ، ھۆشى مندالىپان دەكەوئىتە زىر چىنگى «ئارەزوۋى خۇش رابواردن» ھەو .

مندال ھەر ئەوۋى دەۋى ، كە خۇش راببۇيرى و لەش خۇش و ئى ۋەى ئى . ئەو لە چاۋى خۇبەو ، سەيرى شت دەكات ، نەك ۋەك ھەبە لە راستىدا . بەلكو ۋەك دەبەۋى واپى . ئەمە واى ، تا مندالەكە گەورەدەئى ، ئەوسا كە ھىۋاش ھىۋاش ، لە دەروونىدا بىرۋاۋەرىكى تر پەيدادەئى . كە برىتىيە لە « بىرۋاۋەرى ئى راستى بەى ھەبە و روۋى داۋە » .

كە ئەم بىرۋاۋەرى تازەبە ، واى لى دى جىنگا بۇ خۇى بىكەتەوۋە باش خۇى دا بەرزىئى لە دەروونى مروفتدا . مروفتەكە وورده ، وورده لە دەستە چىنگى ئارەزوۋى سەرۋىت و بەزىم و رەزىم رىزگارى دەئى و ، ئارەزوۋى بەو خۇشى بەدا دەچى ، كە لەپىناۋ چاكەى گىشتىدا ياخود گەيشتن بە ئاۋاتى بلىندى خۇى دا ، دەستى دەكەۋى ، بام ئەو رەنج و كۆششەيشى پىر ئى لە ئەرك و ئازار و خەم و خەفت .

ئىتر لەۋە بەداۋە ، لە چاۋىلكە چاۋو راۋكەرەكەى ئارەزوۋى خۇبەو سەيرى جىھان ناكات ، چۈنكە واى لى ھاتوۋە كە لە راستى

ھەموو شىك تى بىكات . ھەموو شىك ۋەك ھەبە لە راستى دا ۋەھى بىنى .

بەم رەنگە گەشە كىردى مروفت لە بابەت ھۆشپەو ، تا ئەندازە بەكى گەورە ، برىتىيە لە زال بوۋى بىرۋاۋەرى « راستى روۋداۋە بەسەر بىرۋاۋەرى «خۇش رابواردن» دا .

بەلام بەلاى (فرۆيد) ھەو ، بىرۋاۋەرى (خۇشى) بەتەواۋەنى لەناو ناچى . ئەمەيش بىرپراگەى پىشى ھەموو لىكۆلىنەو دەروونى بەكانى (فرۆيد) ھە . ئەو بىرۋاۋەرى ھەندى جار ، خۇى دەشارىتەو ، كەچى تا دەشىگەنە تەمەنى پىۋەتى و زىئى ، كەم و زور ، سەر دەردە ھىئىتەوۋە كىشمان دەكاتەو بۇ زىر چىنگى سەرۋىت و خۇش رابواردن و بەزىم و رەزىم و ئىۋەى .

بىرۋاۋەرى خۇش رابواردنى ، لە مروقتايى لەرو لاۋازدا كار زۆرتر دەكات . بەلام ئەو كەسانەى پى گەيشتون ، تەنبا ، گەوھەرى راستى كارىان لى دەكات . لەگەل ئەوۋەيشدا بىرۋاۋەرى (خۇش رابواردن) ، تا ئەندازە بەكى ، ھەموو كەسىكى بەھىز و ئىۋەى كىش دەكات . ئى گومان ئەۋى بىۋەى زىانى خۇى لەسەر بىرۋاۋەرى راستى بىبات بەرپەۋە ، ھەموو دەم توۋشى ھەندى ماندووبوۋن دى .

چاربە جار بىكىش ، كە زور بەلامانەو گرانە ، «خواست» ى شتى چاك بىكەين ، ھەر لەبەر ئەم رازەبە . ئىمە دەزانىن شتى ھەرەچاك كامەبە ، كەچى لەگەل ئەوۋەيشدا ، شتى ھەرەخراپ ھەلدە بىزىر . تەنانت لەو كاتەنەيشدا ، كە وئىنەى بلىندى دەروونمان لەبەر چاۋمان داىە ، ئىمە ماۋە دەدەين بە تەمەلى و خۇش و ترسۇكى سوۋارى سەرمان بىن . دوور نىە كە بە خۇمان بلىين «خواستان كزە» .

پىۋىستە ھەموومان كەلك لەۋ پەى بردنەمان ۋەربىگرىن كە ئارەزوۋە مندالى بەكانمانە ، لە دلاندا ماۋنەتەوۋە لەم ھەموو بارانەدا دىنە سەر رىنگامان ، رىنگامان پى دەگىن . ئاسانە ئەمە تى بىگەين . بە كورتى ئەۋەبە كە ھىشتا بەتەواۋەنى گەورە نەبوۋىن . جا لەبەر ئەۋەى كە ھىشتا ماۋمانە گەشە بىكەين ، ھىشتا خۇمان لە كۆتەو بەندى مندالى ى كۆنمان رىزگارنە كىردوۋە ، ئىستايىش ھەر بەدۋاى سەرۋىت و خۇش رابواردن و خۇ ماندوۋ نە كىردن دا دەگەرى بىن .

بەكورتى ، لەبەر ئەۋەى كە لەدايك دەبىن ھۆشى ناوۋەمان پىۋەبە ، ئەۋىش لەزىر چىنگى بىرۋاۋەرى خۇش رابواردن داىە ، زۆر پىۋىستە ھۆشىكى پى گەيشتوۋى تەۋاۋ بۇ خۇمان پىننە بەرھەم ، ھۆشىكى واپى ئى كە مەبەستى ژىرانە بىبات بەرپەۋە لەگەل ئەو وئىنە بلىندانەى كە شايستەى زىئىكى پاك و بەرزىن .

لەم كۆرەدا ، لە خۇ تى گەيشتن ، نىخىكى گەورەى ھەبە . ئەو پىۋەى كە دل تەنگە بەھۋى خۇۋىكى خراپى خۇبەو ، يان بەھۋى

ناتەواوی بەك لە دۆلى دا . پشان بە گەرمى بەكەو لە «خواستى كزى خوئى» و «دل خرابى خوئى» دەدوى ، وا هەلە گرى چەند هەنگاويك بەرەو راستى بروت ، بەتايەتى ئەگەر بوى دەربەكەوى كە خوئى هيشتا مندالەو ، لە گۆشەى هۆشەو تەواو گەشەى نەكردووەو ، هۆشە مندالانەكەيشى بۆتە گەورەى ، بە گوى دەكات ! .

بەلام لە هەندى بارى راست و بگرنگ دا ، كە مرؤف دووچارى هەندى لەش تىكچوون دەنى ، يان لەو بارانەدا كە هۆش دەبىتە نيچيرى خووەبەكى پر نازار ، وا چاكترە كە بەناپەرتە بەر شى كەردنەوى دەروون . ئەويش رىنگايەكە بۆ چاك كەردنەوى نەخوشى : بەزىشكى دەروونى بەكە يارمەتى نەخۆشەكە دەدا كە ئاوورىك بەداتەو لە بەسەرھانى خوئى ، بۆئەمى بزاني چ جورە بىرەوهرى بەكى شارراو ، ياخود چ جورە دلگىش كەرەبەكى مندالىى كۆنى هەبە . بە دزى بەو تەندروستى و كامەرانى ئىستاي لى تىك دەداو ، وايشى لى دەكات كە نەتوانى وەك كە سىكى پىنگەبشتوى گەشەكردوى تەواو بوى .

لێرەدا فرمانى بەزىشكى دەروونى ئەو بە ، كە هەردوو چاوى نەخۆشەكەى بكاتەو ، تا تەماشاي ئەو شوپانە بكات كە هۆشى مندالانەكەى خەرىكى تىكدانى ژانەتى . ئىجا لەسەر بنچىنەى ئەم زانبارى بە تازى بە كە لەبابەت «خۆ» بەو دەستى كەوتووە ، نەخۆشەكە دەتوانى بە هۆشكى گەشەدارووە ، رووبەرووى شتومەك و كارەسات بوەستى ، چونكە پىشەواكەى راستى بە .

بەلام ئەوانەى ئاسايىن ، پيوستيان بەم شى كەردنەو بە نەبە . زوربەمان ، ئەو نەمان بەسە كە بزاني ، هەندى خووى خۆمانە سەرمان لى تىك دەدات . ئەو رەووشت و كەردەوانەيش كە ناسازين لەگەل وینە لى هاوتاكاني دەرووغان دا ، لە راستى دا ، بەرھەمى ئارەزوو كۆنەكاني تافى مندالان ، كە هيشتا بەهوى ئارەزووى رووبەروو بوونەو بەرامبەر راستى و بەرەو پىرى چوونى راستى بە شيوەبەكى پياوانە ، نەك مندالانە جەلەويان نەگراو .

زۆر جارى وا هەبە كە ئاووردانەو بەكى لەسەر خوئى بچووك ، دەتوانى وامان لى بكات كە بتوانين بەدواى ئەم هويە كۆنە سەرەتايى يانەدا برون ، تا دەگەينە بنج و بناوانيان . دوور نە ئەم كەردەو مندالى يانە ، لای زۆر كەس ، ديارو ئاشكرا بن . ئەو زۆر ديارە كە ئەم مرؤفەى گزەدە لى و هورۆم دەهينى ، هەرەها ئەو كەسەى بە خۆراى ، لەبەر شتىكى پروروىچ دەست دەكات بە گريان ، يان بە قاوو قىز توورە لى و هاوار كەردن ، ئەو بە هەموو دەم چاوە دەهينى بەم بەوو . رەبەرى دەكات ، ديسانەو ئەو كەسەى كە فرمانى سەرشانى خوى بەجى دەهينى و دواى تەمەلى و خوش رابواردنى خوى

دەكەوى ، ئەو بەش كە هەموو دەم ، لە هەموو راستى بەكى رەق و تال هەرا دەكات . . . دەلین :

ديارە ئەمانە بەشيوەبەكى مندالانە رووبەرووى ژان دەوەستن . ئەو جورە مندالە گەورانە لەسەر زەوى دا زۆرن . ئەوانە لە چاكترين باربان دا بەزەبىان پى ياندا دىتەو . بەلام لە خرابترين باربان دا ، سەرگەردانى بەكى تەواو دەهين بەسەر كۆمەلەبەتى دا .

كەس ناتوانى ژانتيكى باش و بەكەلكى شايستە بوى ، تا خوئى وا ئامادە نەكات كە بىتە مرؤفكى گەشەكردوى وا كە لەپىش ئەمەى دواى ئارزووى خوى بەكەويت ، دواى راستى بەكاني ژان و مرؤفابەتى بەكەويت .

مندالىى راستەقینە ، كەردەوهرى سوروشتى خووشەويستى خوئى هەبە ، بەلام «مندالى گەورە» ، هېچ كەردەوهرەكى واى نەبە كە دل خوش بكات و پياو خوشى بوئت .

ئەو جورە پياوانە ، وەك زۆردارانى بچووك وانە ، كۆمەلەبەتى تىك دەدەن . ئەوانە هەموو دەم لە ژان دەپرسن : « چى دەتوانين وەر بگرين ؟ » . خووەرستى ، بۆ هەموو شتىك پالان پيوە دەنى ، بە تەواوەتى دەروونى داپوشيون . ئەو رىنگايەى گرتوويانە لە ژان دا ، پرە لە ئىسك و پروسكى كامەرانى ژن و مېردى و ، دۆستايەتى و ، ئەو ئاشنايەتى يانەى كە لەناوچوون و دارزيون .

ئەوانە كارىكى وا دەكەن ، كە يارمەتى داني مرؤفانەى فەر بەخش ، لەدەست نەبەت و سەر نەگري . چوونە ناو هەچ دەستەبەكەو دەووبەرەكى و ئازاوەى تى دەخەن . ئەگەر بوونە ئەندامى كۆمەلگىش ، رەبەرى و جياوازى و شەرو شوپىشى تى فرى دەدەن . ئەوانە لە هەموو ميكروئىك خرابتر نەخۆشى دەخەنەو .

بەكەك لەو مەرجانەى كە پيوستە بى بۆ دامەزراندنى كەسايەتى بەكى باشى بەهيز ئەو بە كە ئارەزوومان بۆ پەيدابى بۆ گەشەكردن و گەورەبوون . لەم جىهانەدا ، جىگا نەماو تەو بۆ ئەو مندالانەى كە هەموو دەم گزومون و بۆلە بۆل كەرن . ژن و پياوى تى گەبشتوى تەواو ، بە چەكى گەشەكردنى تەواووە ، دەچنە بەردەم ژان . پەى بەو بەش دەبەن ، كە مافى كەسانى ترو كامەرانى يان ، كە مەتر پرۆز نە ماف و كامەرانى خويان . جگە لەو لە ژان ناپرسن : « دەتوانين چى وەر بگرين ؟ » ، ئەو بەندى لى دەپرسن : « دەتوانين چى بىخشين ؟ » .

هۆشى لى هەست ، كە «خوش رابواردن» دەبيات بەرپووە ، برىتە بە لە ديارى بەك . لەگەل خۆماندا لەدايك دەنى . بەلام هۆشى پىنگەبشتو ، كە (راستى) دەبيات بەرپووە ، درەختىكە خۆمان دەپروين . بەلام ژان بلىندو ، كامەرانى تاسەرو ، تەواوى مرؤف

له وانا هره بهرزه كانيدا ، ئهوانه هممويان ، بهرى ئه و درهخته پيرۆزن ، به لقه كانيدا شوربوونه توه ، بهرى هيچ درهختيكي ترين .

پوختهى بېش

- ۱ - هوشى ناوهوه برىقى به له كوگايه كى گه ورهى بیره وهرى .
- ۲ - له و كوگايه دا زور بیره وهرى مان كو پوتوه له بابته به سه رهاتى مندالى و بیره كانى و تاره زووه كانيهوه .
- ۳ - بیره وهرى «خوشى» زاله به سه ر ژانى مندالى دا .
- ۴ - له بهر ئه وه به كه هوشى ناوهوه له هوشى ئاگادار دوورتره له ينگه يشتن و تهواوى .
- ۵ - پياوهتى له سه ر ئه و بنچينه به داده مزرى كه بیره وهرى «خوشى» بگورپتوه به بیره وهرى «راستى» .
- ۶ - هرگيز نايينه مروفى تهواو ، هه تا تاره زوو پيدانه كه ين كه گه شه بکه ين و گه وره بېن .

دهروونى گه وره

له گه نجينه ييشوماره كانى هوشى ناوهوه كه لك وهر بگره .
ره نكه زور كه س وا بزاني ، به پى ئى توهى له به شى پيشودا نووسپان ، كه هوشى ناوهوه برىتبه له ژبان ، برىتبه له سه رچاوه به كى كزى .
له راستى دا له م گومانه دوورتر نيه له راستيه وه ، له بهر توهه نيازم وا به ، له م به شه دا ، پيشانى بدهم ، كه هوشى ناوهوه ، ده توانى بگرى به هويك بو به هيزبوون . گه ليك ريگا هه به ، بو به كار هينانى هوشى ناوهوه ، له پيناو به ره هم هينانى ژبانىكى باشترا .
پيش ئه مەى به دريژى له مە بدوين ، ره نكه وا چا كېى ، كه پشوو به ك بده ين ، بو ئه مەى راستيه كى تر ده رنجه ين ، كه له گرنگى دا گه يشتوته توه به رى .
ئيمه هه موممان له وه نده گه وره ترين كه بو خومان دياريمان كردوه .
له ليكولينه وهى دهروونيدا ، هر چى به لگه به كان بو ده ركه وتوه ،
به نجه ده كيشى بو توه . كه سى وامان تيدا نيه ، كه كه لك وهر بگرى ياخود زور كه ميش كه لك وهر بگرى ، له و كومە له كرده وه وه هيزو شايسته ييهى كه خودا داوتى بسه رچاوهى هيزى وامان هه به ، به ئاسته م ده ستان بو بردوه ، جارو باريش نه ئى ده ستان بو نه بردوه .
توه راستيه كه هيچ گوماني تيدا نيه ، له كورى پوختهى بابتهى له ش دا .

له تاقىكرده وه دا ، ده ركه وتوه وه برىارى تهواويشى له سه ر دراوه ، كه ئه گه ر مروف باوه رو ئايين بكات به پشتيوانى هوشى له توانايى دا هه به هيزو ده سه لائى خوى فراوان بكات ، ته نانه ت له له شى دا .

ئه گه ر باوه ر به خومان بکه ين ، پيان ده كرى كيشانه به كى گه وره تر به رزبکه نيه وه ، زورتر خومان ماندوو بکه ين له فرمان كردن دا . به لام ، له كاتى ئاسايى دا ، پيوستيان به م جوړه به كار هينانى هيزى له شه نيه ، كه له سنوورى تونا تپه ر بكات . ئيمه وا دوورست نه كراوين ، كه له هه موو كاتيك دا ، پتر له ده سه لائى خومان ، ره نجبه دين . به لام ئه م هيزه كو مال كراوانهى كه چاوه روانيانا ناكه ين - ئه مە با به خيه تى - هه موو ده م له ناو له شان دا ئاماده ن ، ده توانين ، به هوى جوړه ره ووشتيكى هوشيه وه ، بانگيان بکه ين و بيانخه ينه گه ر له كورى پيوستى ژبان دا .
جا له بهر ئه مەى زور به مان نازانى هيزانه هه ن ، تهوانهى كه لك له م گه نجينه داخراوانه ده يين ، به جگار كه م .

ئه تدامى هه ستىكردينش هه ر وانا . چاوه كانمان ، ده توانن زورتر بېين له وه ندهى كه زور به مان ماوه يان ده ده ين .

گوپچكه كانيشان ده توانن ده نكى وا بېستن ، كه له كاتى ئاسايى دا گويان ليان نايى . په نجهى كوربه كان ، ته وه نده زوو هه ست به شت ده كه ن ، ناوبانگيان ده ركردوه . ته ئامانه پيش سه رسوورمانيان پياوى .
هه مووى ، هه ر توه به ، كه ئاوانه له كاتى پيوستيه كى گرنگك دا ، ناچار بوون ، ده سه لاته كانى ناو له شى خويان گه شه ييكه ن ، بو ئه مەى تا پيان ده كرى كه لكيان لى وهر بگرن .

به هوى ئه و تاقىكرده وه زورانه وه كه له شوين تاقىكرده وه كانى دهروونى دا راپه ر پزانون ، به لگه ي راست و دوورست ده ركه وتوه ، كه ئه و هيزى بېينو گوپگرتن و ده ستايخسته نى هه مانه له گه ل گه ليك جوړه هيزى ترى وه ك ئه وان ، ته وه نده گه وره ن نايه نه سنوورى ته ندپشه وه . له گه ل ته وه يشدا ، ته وه ندهى له و هيزانه به كار ده هيزى ، به جگار كه مە .

دياره ئه مەى كه له كورى دهروونى دا ، راست ده رچوه ، ته وه نده پيش له كورى هوشى دا ديسانه وه راست ده رچوه . زور به مان برىتين له به شيكى «خو» يان . به لام به شه كه ي ترى «خو» يان ، نوستوه ، هرگيز له م جيهانه دا ئاگادار ناكريته وه . ته مە نده هيزو ده سه لاتمان هه به ، كه م جار ، نه ئى ، نايه ت به بېرمان دا كه هه مان ئى .
ئه گه ر ئه م گه نجينه شارراوه به ، ده رنجه ين و به ره لئاي بکه ين و بيخه ينه كار له پيناو ينگه ينانى «كه سايه تى گه وره مان» دا ، هيجمان لى نايه ت و كه سيش نيه به رده ستان بگرى .

له كه س ناخوازم خوى بنوتى : يان خوى هه لېكيشى . ههروه ها له كه سيش ناخوازم ، پتر له پيوست ، باوه رى ته نكك و شيلوو به

خوی بکات. له راستی دا نهمه به جگر دوورن نه بیروباوه پری راستیهوه.

نهمانه رووکشی نهو هیزه مندانه یه که له به شی پشودا لی یی دوواین.

نهو که بهی باوه پری تهوای به خوی هه پی، خوی هه لئا کیشی، به خوی به نازای. ته نیا به کارو فرمای خوی به خه ریکده پی، نه به لای راست دا ده پوانی، نه به لای چه پدا. به لام نهو که بهی له دلدا باوه پری به خوی نه پی، له هه ر بار نکدا بی، هه ده نازی به خوی به. هه خوی هه لئه کیشی. نهو بویه کا، نهو ده کا، که نازای پی خوی پیری و ناگره کهی خوشبکات.

زاستی خوناسین، واز له بیرکده نهو دوروست و تیگه یشتی ناسای ناهینی. نهو ره ووشته خوه لکیشی که له پشست خوی به که له به کی بوشی شاردینه وه، هه له و بالوزانه ده کات که مندالان یاری پی ده کهن. نهمنده بایان تیکراوه، هه به ناستم شتیکیان لیکهوت، ده م و ده ست ده تهن.

به لام زور بهی که سان، تا نه ندازه به کی زور گه وره که م باوه پری به خویان. ده ترسن له وهی بجه ناو کوری فراوانه وه نهو هیزانی که له ده روویناندا به گه شیان پی بکهن. نهو نده پش بیکارن، ناتوان له نیوهی راستی خویان و هیزی راسته قینهی خویان که لک وهر بگرن. جا بو نهو جوړه که سانه، زاستی خوناسینی نوی، واتای تیژکه رو خوین گهرم کهر ناراسته ده کات.

زاستی خوناسین پیان ده لی: هه موو که سیک زور له وه گه وره تره که به بیردا دی هه که سیک بگری، زیره کی و ده سه لای وای هه به، که که میک نه پی، به کار نه هیزاه.

هه کامیکیشیان بگری، ده روونیکی به هیزی وای هه به، که زور گه وره تره له وهی له بیردا به، یاخود ده ویری به بیری دا بیت.

ناخو کهی کللیکی چاوه ستانه مان ده سته کهوی، تا نهو ده رگابهی پی بکهینه وه که ده مانگه یینی به ده روونی هه ره چا کهان؟

له ناو دیره کانی نه م نو سراوه دا، له دووره وه، ده ستنیشانی نهو کللیه م ده کرد، بام نیستا به سی ووشه بیرینه وه:

خوین گهرمی، پشست به خو به ستن، هینانانه پش چاو. له «خوین گهرمی» مه به سم نهو به، جوړه سوژیک و به کار به پیری که هیزه ده روونیه کاغان بیزوینی و بیانخانه گهر بوته مهی ناوای هه ره چا کیان پی بهینه بوون. خوشه ویستی، به هه ر جوړیک پی، له و سوژانه، له هه موویان، گه وره تره.

که سان تیدا نه نوزانی، که دایک به هوی نهو خوشه ویستی وه که له دلدا به به ربه رامبه ر کوره کهی، چون خوی به خنده کاو چ جوړه

کرده وه به کی مهردانه ده نوینی، له پیانو چا ککرده وهی کوره که بیدا، که نه خوشی به رننگاری شه ننگ و شوخی بووه مهرگ له دووره وه هه ره شهی لی ده کات. نهو نازای پی و خومانده و وکردهی دایک پیشانی ده دات له و کاتانه دا، هه ر به بیردا نایهت.

هه موو پشان ده زانین، که نهو گه وره پیاوانه ی مرو فایه تیان خوشده وی، چ جوړه ره نج و کوشش و ته قه لایه کی مهردانه یان داوه له پیانو چا کهی مرو فایه پی دا. نهمانه پشه وای ره گزی مرو فایه پی و سه رکرده و پیته مه ره کانی بوون.

پیاوو ژن، نهوهی له ده ستنان دیت، له پیانوی خوشه ویستی دا، نه گهر به هوی شتیکی تره وه بووایه، نهوه یان بو نه ده چوره سه ر.

هه ووه ها مه به سم له «پشست به خو به ستن»، نهوه به که به راستی باوه ر به پین به خومان که ده توانین فرمانیک بکهین، نهوه پش نهو فرمانه به که هه سته کهین به وهی پیوسته بیکهین.

پوختهی نهمه پش نهوه به، که ترسونکی و باوه ر به خو نه کردن، له دلان فری بده نیه ده ووه. جگه له وه حمز به پیره وه چوونی ژبان بکهین به روویه کی نازایانه وه، له گه ل باوه ر کردنیش به خومان دا، به هیواو ناوانه وه تیکوشین بوته مهی بگه نیه دوو نامانچی گرننگ: [خوناسین] و، [گه شه کردن به خو]. نهوه تا بریاری پشه وایانه، بوته مهی زورترین که لک له خومان وهر بگرین، نهک هه ر بو مه به سی تایه پی ی خومان، به لکو بو مه به سی گشتی و تایه پی، شانه شانی به که وه.

به لام له «هینانه پش چاو»، مه به سم نهوه به، که وینهی نهو پیاو یاخود نهو ژنه ی ده مانه وه که نهو بین، هه موو ده م له پش چاومان دا پی: هه موو ده م وینه ی بیهاو تای خومان بهینه پش چاومان. «وینه هینانه پش چاو»، به م واتایه نهوه ده گرتنه وه، که به ته واهنی په ی بهین به و نامانجانه ی که به ته نگه وه بین بیانگه یینی، به و ناوانانه ی که ژانمان ده خنه سه ری، به و شتانه ی که ره نجی یو ده ده بین و به که لکی دین هیچ گومان له وه بشدا نه، که نه م سی شته: «خوین گهرمی» و «پشست به خو به ستن» و «هینانه پش چاو»، هه ر سیکیان پیکه وه بهندن، نو ساون به یه که وه. له توانایشان دا هه به که گه شیان پی بکهین، نه گهر په پیره وی نهو ناموزگاریانه بکهین که له م نو سراوه دا خویندو ومانه ته وه. به تایه پی نهوهی که له به شی دووه م و سیه می نه م نو سراوه دا پشانندراوه له بابته «ناره زوو» و «سوز» وه زورگرنگه، له بابته به کار هیانی هیزه کانی هوشی ناوه وه، له پیانو گه یشتان به ژانیک چاکتر، چند قسه به ک هه به، و چا که، له پیشه وه، بگری. نهوه پش به هوی شتیکه وه جیه جی ده کری، که هونه ر ناوی ناوه «نیاز به خو به خشین».

«نیاز به خو به خشین» پش له سه ر نهو بنچینه به دامه زراوه، که

«هەر بیرنك گه‌بشته ناو هۆشی ناوه‌وه ، خه‌ریكده‌نی خۆی به‌یته‌دی» .

ئه‌ویش له‌بهر ئه‌وه‌یه ، كه هه‌روه‌ك ئاره‌زووه‌كانو بیره مندالییه به‌هیزو هه‌ره‌ته‌كانمان كه له‌په‌راویزه‌كانی هۆشی ناوه‌وه‌دا ده‌ژین ، هه‌بشتا هه‌ر رامانده‌كێشن بۆ خواره‌وه ، هه‌روه‌ها بیره‌كانو ئاره‌زووه تازه‌كانیش كه دێنه ناو په‌رستگای هۆشی ناوه‌وه ، ده‌توانن له‌وی‌دا بژین و به‌جۆریکی نوێ ریمان بکێشنه‌وه . بێجگه له‌وه ده‌یشتوانین هه‌موو هیزه‌كانی هۆشی کۆیکه‌نه‌وه و بیاخه‌نه‌گه‌ر بۆئه‌وه‌ی یه‌نه‌دی . به‌لام لێره‌دا شتیک هه‌به . ئه‌گه‌ر بمانه‌وی ئه‌م بیرو ئاره‌زووه تازانه به‌ریده‌ن ، پێویسته به‌ ناخی هۆشی ناوه‌وه‌دا بچه‌ خواره‌وه .

بام ئیستا هه‌ندی وینه‌ی پرۆپوچی ساکار به‌یینه‌وه ، بۆئه‌مه‌ی به‌جۆریکی رووداوو به‌رجه‌سته ئه‌م که‌ینه‌و به‌ینه‌به‌ روونیکه‌نه‌وه . لێ‌دا کچیکی جوان ده‌بینن ، به‌ ددانی نینوکی خۆی ده‌قرتیی . ناخۆئهم کچه ، چی بکات باشه . بۆئه‌مه‌ی له‌م خووه‌ ناشرینه‌ رزگاری بیه‌ت ؟ . له‌پیش هه‌موو شتیکدا ، پێویسته له‌سه‌ری ، له‌ سووچی هه‌سته‌وه ، بۆ چاره‌کردنی ئه‌م خووه‌ی یه‌ته‌په‌شه‌وه پێویسته له‌دلی‌خویدا بلی‌ی پێ‌ی لی‌بنی . که‌ ئه‌و خووه‌ نه‌نگک و پیسه ، په‌وه‌شتیکی ناشرینه‌ که‌س هه‌زی لی‌ ناکات . چونکه‌ پێچه‌وانه‌ی په‌وه‌شت و خووی کۆمه‌لایه‌تیه . پێویسته به‌ خۆی بلی : ئه‌وه‌وه‌نده‌ی فرمانتیی به‌رامبه‌ر خۆی ، هه‌روه‌ها فرمانتیی به‌رامبه‌ر ئه‌م ئه‌و ، که‌ تا پی‌په‌رکی باشتر و پاکتر و جوانتر خۆی ده‌ربخات . پێویسته زۆر به‌په‌رۆگه‌وه‌ په‌ی به‌وه‌ بیات و ، ئه‌و په‌ی‌په‌ردنه‌ کار له‌ دلی‌ بکات ، که‌ په‌نجه‌کانی وا پیس و ناشرینان لی‌ هاتوو ، هه‌رکه‌سی ده‌یانینی ، دلی‌ لیان تیک هه‌لدی و بیزیان لی‌ ده‌که‌نه‌وه . پێویسته له‌سه‌ری وینه‌ی ده‌سته‌کانی بیه‌ته‌ به‌رچاوی که‌ چه‌ند جوان و ره‌نگین ده‌بن ، ئه‌گه‌ر خه‌می نینوکه‌کانی خۆی ، بخوات و به‌جوانی خه‌شتیان بکات و به‌ ره‌نگی په‌سه‌ند ، په‌نگاو په‌نگیان بکات . پێویسته له‌سه‌ری پرپار بدات ، که‌ خۆی له‌م خووه‌ نه‌نگه‌ رزگار بکات ، که‌ شایسته‌ی جوانیکی وه‌ك خۆی نه‌یه . پاشان ، پێویسته به‌ خۆی بلی : به‌ هه‌موو پشت به‌ خۆ به‌ستن و هیوا به‌که‌وه : له‌ توانایی‌یدا هه‌یه‌ ئه‌م پرپاره‌ی خۆی بیاته‌سه‌ر ، چونکه‌ له‌ ووزه‌ی‌دا هه‌یه‌ بیکات .

ئه‌وانه‌ ده‌رگای چوونه‌ ژوره‌وه‌ی هه‌ستن بۆ که‌ینه‌و به‌ینه‌که . بێگومان بۆت هه‌رکه‌وت ، که‌ کۆله‌که‌کانی فرمانه‌که‌ لێره‌دا ، بریتین له‌و سی‌ ووشه‌یه‌ی که‌ له‌ که‌رتیکی پێشوی ئه‌م به‌شه‌دا ، ناومان بردن :

«خوین گه‌رمی» و «پشت به‌ خۆبه‌ستن» و «هینانه‌ پێش چاو» . به‌لام ، په‌نگه‌ ئه‌مانه ، هه‌موویشیان به‌که‌لك نه‌یه‌ن . به‌لی‌ وایه .

دووڕ نه‌یه‌ کچه‌ که‌ نه‌توانی زالی‌بی به‌سه‌ر خووی نینوکی کۆستن‌دا ، له‌گه‌ل ئه‌و پرپاره‌ چاکه‌ی و نیازه‌ راسته‌ی‌دا . ئه‌وه‌ش ، له‌رووی زانستی خۆناسینه‌وه ، په‌نگه‌ له‌بهر ئه‌وه‌ی ، که‌ بیرو باوه‌ری [خۆش رابواردن] ی کۆن ، ئه‌وه‌نده‌ له‌ هۆشی ناوه‌وه‌ی‌دا جی‌گه‌ر بووه ، بیروباوه‌ره‌ تازه‌که ، که‌ بریتیه‌ خۆی زالی‌ ناییت به‌ سه‌ریدا بیکانه‌ ده‌روه‌ له‌ هۆش و «پراسی» ، له‌بهر که‌زی له‌ ئی‌ی ئه‌ودا جی‌ی خۆی بکاته‌وه .

له‌ باریکی وادا ، کچه‌که‌ ده‌توانی شیوه‌یه‌کی تایه‌تی به‌کاربه‌ینی ، بۆ ده‌ره‌راندنی بیروباوه‌ری [خۆسی] به‌که‌ له‌ نیشانه‌که‌ی خۆی‌دا ، وانا له‌ هۆشی ناوه‌وه‌دا . ده‌توانی هۆشی ناوه‌وه‌ بخاته‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ خۆی په‌سه‌ت بکاته‌وه . ئه‌وه‌یشی به‌و شیوه‌یه‌ بۆ پیکدی که‌ پی‌ی ده‌لین : «نیاز به‌خه‌شێن به‌ خۆ» . پێویسته له‌سه‌ری ، هه‌رچه‌ند چووه‌ ناو جینگاو به‌نی ، پاش ئه‌مه‌ی له‌شی خۆی دی‌ حه‌ساوه‌ته‌وه‌وه ، هۆشی ئارامی پی‌ گه‌یشتوووه ، خه‌ویشی خه‌ریکه‌ برژته‌ ناو چاویه‌وه ، یه‌ته‌مه‌ی به‌ی‌لی خه‌زه‌که‌ی لی‌ بزۆ ، زۆر به‌ ئه‌سه‌پایی و شیرینی ، ئه‌م دستانه‌ پانزه - ییست جار بۆ خۆی دووباره‌ بکاته‌وه :

«هه‌ندیکی پی‌ چووه‌ نینوکی خۆم نه‌کۆشبووه . ئه‌م ماوه‌یه رۆژه‌روژ ارژتر ده‌یته‌وه . رۆژه‌روژ ئه‌م خووه‌م که‌رتی لی‌دی . نینوکه‌کام خه‌ذیکن جوانده‌بن . زۆری پی‌ ناچی ، دلم به‌ هه‌ردوو ده‌سته‌کام خۆشه‌دی ، چونکه‌ به‌هۆی په‌روه‌ره‌ده‌کردنیکي چاکه‌وه ، تا یه‌ن جوانتر ده‌بن .»

ده‌نی ئه‌م قسانه‌ به‌ سه‌ره‌ بخاته‌ ده‌روونی خۆیه‌وه ، له‌و کاته‌دا که‌ خه‌و ده‌بابه‌وه نابه‌ بی‌لی ، ووریا بیه‌ته‌وه‌ز خه‌وه‌که‌ی کئی بزۆی . ئه‌و په‌ر هه‌که‌ی ییسه‌ جار ، دووباره‌یان بکاته‌وه ، به‌سه .

پاشان خۆی بداته‌ ده‌ست خونه‌کادی نووستنی زه‌به‌ده‌سته . به‌لام ئه‌گه‌ر هاتوو خه‌وی لیکه‌وت ، چیش ئه‌مه‌ی بتوانی قسه‌کام ییسه‌ جار دووباره‌ بکاته‌وه ، له‌وه‌ باشتر مه‌یه

پێویسته . کچه‌که ، ئه‌م شیوه‌یه ، له‌ هه‌موو شه‌ویک‌دا ، دووباره‌ بکاته‌وه ، تاجه‌مد مانگیک . هیچ پێویست نه‌یه ، له‌ کاتی هۆشیاری‌دا ، بیر له‌م چه‌ندو چوونه‌ بکاته‌وه . هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی له‌سه‌ره ، که‌ ئه‌و کرده‌وانه‌ی هۆشی ناوه‌وه‌دا ده‌ستیان پێده‌کری ، رینگایان بۆ به‌ره‌للا بکات ، له‌ ری‌ه‌ خۆیان‌وه‌وه‌ له‌سه‌د شیوه‌ نه‌ی تایه‌تی ی خۆیام جی‌به‌جی‌ بین . کچه‌که‌ ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی کرد ، ئه‌وه‌ ده‌گه‌یینی ، ئه‌و هیزانه‌ی له‌ناو هۆشی خۆی‌دا به‌کاریان ده‌هینی ، قوولتندو جوانترن له‌ بیرکردنه‌وه‌به‌که‌ ووردو هیزی خواستی ئاسایی . به‌لی ، هۆشه‌ ناوه‌وه ، هیزیکی واهه ، که‌ چه‌ندو چۆنی له‌سه‌ز بکه‌ی .

ئه‌وه‌ تا نیاز به‌ خۆ به‌خه‌شێن . له‌ توانایشدا هه‌یه ، گه‌روگه‌رت و

روباری جانغ تاوائف

هه ژاره كان ده شوانه وه

ژاريا جانغ

دوورگه‌ی ساغاری گۆشه‌گير هه تا ده‌دووربه‌ری چوارده‌ی کانونی دووم به‌ی هيج چالاکی يه‌کی مروفايه‌تی جوړ به‌جوړ به‌ی به‌ش ده‌ميينته‌وه . له‌و ميژووه‌وه (۳۰۰) هزار حاجی هندوسی له‌ رووباری (جانغ) ی پېرۇزدا بو شوړينه‌وه‌ی تاوانه‌کانيان مه‌له ده‌که‌ن چونکه بروايان وايه که ئه‌مه ريښگای ئاسمانيان بو خاوين ده‌کاته‌وه و گيانه‌کانيش له‌ خولی په‌يتا په‌يتا له‌دايگ بوون له‌سهر زه‌وی زرگاريان ده‌ييت .

نيمروش دوا روژی مانگه له (بواس) و حاجی يه‌کانيش پؤل پؤل له هه‌موو جينگابه‌کی هيندستانه‌وه رووده‌که‌نه ئه‌و دوورگه‌ی که‌وتووه‌ته سهر دوری (۱۰۰) ميل له‌که‌لکه‌تای پايته‌خته‌وه . ئه‌م دوورگه‌ش ده‌که‌ويته سهر دووئاواني رووباری جانغ له‌که‌نداوی (بنغال) ، به‌پي‌ی بيروباوه‌ری هيندوکي يه‌کان خاوه‌ن شکوی ئاسمان (اندر) ئه‌سپيکی له‌ خاوه‌ن شکو «ساغار» له‌ جينگابه‌کی په‌رستگای کابلسمونی له‌ دوورگه‌ی ساغاردا شار دوه‌ته‌وه ، دواي ئه‌مه خاوه‌ن شکو (۶۰) هزار کوری وه‌ک بارمه‌ته له‌ بنه‌ماله‌ی ئه‌ندار گرتووه‌و دوايش کردونی به‌ خو‌له‌ميش ، به‌لام خاوه‌ن شکوی ئاسمان پاش ماوه‌يه‌کی کورت په‌يمان زيندوو کردنه‌وه و لي‌بووردي زوربه‌یانی داوه‌و حاجی يه‌کانيش به‌ پيرو گنج و هه‌زارو ده‌وله‌مه‌نديانه‌وه به‌روونی و نيوه روونی خویان ده‌خه‌نه نيو ئاری رووباره‌که‌وه‌و ده‌نگی مايکرو فونه‌کانيش به‌رز ده‌ييته‌وه و به‌ی و هستان ناوی گووم بووه‌کانی ناو هه‌شامه‌که راده‌گه‌به‌نی .

ليزه‌شدا به‌ سه‌ده‌ها کړنکار هه‌ن که ئيش و کاريان کوکردنه‌وه‌ی پيسی ناو په‌رستگا که‌به .



ته‌نگوچه‌له‌مه‌ی گره‌کبرو گه‌وره‌بر له‌ نينوک کړوشتن چاره‌بکان ا . . هه‌ر ژن و پياويک ، توانی ، به‌ هونه‌رمه‌ندي ، خو‌ی پيوه‌ندی خووه‌ کوته‌کانی خو‌ی بېچر يمی ، بوته‌مه‌ی بلند بيته‌وه بو‌ده‌روونیکي چاکترو پاکتر له‌ ده‌روونی خو‌ی ، ئه‌و که‌سه ، خاوه‌نی بلندترين ئاسووو فراوانترين کوړه له‌ ژيانيدا .

هه‌رچه‌نده‌ سى سووچکه‌ی «خوين گه‌رمی» و پشست به‌ خو‌ به‌ستن» و «هينانه پيش چاو» ، نووساون به‌ هو‌شی ئاگاداره‌وه به‌لام «نياز به‌ خو‌ به‌خشين» بی ئه‌وان هيجی پی ناکری .

له‌به‌ر ئه‌وه به‌ باشمان زانی ليره‌دا سهرنجی خوئنده‌وار رابکيشين . له‌به‌ر ئه‌وه هه‌روا چا که : (نياز به‌ خو‌ به‌خشين) له‌گه‌ل ئه‌م سى سووچکه‌به‌دانی ، بوته‌مه‌ی هيزه‌که‌ی پتربکات و ، ئه‌و کاره ، له‌ جيهانی هو‌شی ناوه‌وه بکات ، که‌ هو‌شی ناوه‌وه ، له‌ جيهانی هو‌شی ئاگاداری ده‌کات .

به‌لايشانه‌وه وايه ، که‌ درترين جوړی خووه‌کان ز سهرنه‌که‌وتن له‌ ژيان دا ، ناتوانی به‌رامبه‌ر ئه‌و پاچه‌گه‌وره‌به‌دا بوه‌ستی که‌ مروف کرتوويه به‌ده‌سته‌وه‌و ده‌بوه‌شيني .

چونکه ئه‌و پاچه‌ دووروستکراوه که‌ کومه‌له‌ی «نياز به‌خشين به‌ خو‌» و سى سووچکه‌ی «خوين گه‌رمی» و «پشست به‌ خو‌ به‌ستن» و «هينانه پيش چاو» که‌ هه‌موويان بو لايه‌ک ئاراسته‌کراون . به‌لی ئه‌وه هيزيکی گه‌وره‌يه ، هيج شتيک به‌رگه‌ی . . .

پوخته‌ی به‌ش .

- (۱) - هه‌ر کاميکمان بگريت ، ده‌روونیکي گه‌وره‌ترو فراوانتری هه‌به‌ له‌وه‌ی که‌ له‌وه‌ پيش بوی ده‌رکه‌وتووه .
- (۲) - «خوين گه‌رمی» و «پشست به‌ خو‌ به‌ستن» و «هينانه پيش چاو» ، ئه‌و کليلانه‌ن که‌ يارمه‌تيان ده‌ده‌ن له‌ دوزينه‌وه‌ی «ده‌روونی مه‌زن» دا .
- (۳) - «نياز به‌خشين به‌ خو‌» ، وه‌ک دارده‌ستیکي چاو به‌ستانه‌ وايه ، که‌ که‌وت له‌ هيزه‌ شارراوه‌کانی ناو هو‌شی ناوه‌وه ، هيزيکی وا ده‌خاته‌ گه‌ر بو فرمان بينين و چاره‌کردنی گيروگرفب و ته‌نگوچه‌له‌مه ، که‌ نه‌ بېرپته‌وه ، نه‌ ئه‌ندازه‌يشی هه‌ييت .

په‌راويز

- (۱) - ئه‌م ويته‌به‌ هی نووسه‌ر ني . بويه‌کا وامان هينايه‌وه که‌ له‌ نيگه‌بشتنی کورده‌واريه‌وه نزیکتر ييت .
- (۲) - شيلوو = قوولييه‌کی که‌م .